

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An, & qualia damna eidem Cajo resarcire teneatur in bonis fortunæ
ex homicidio eidem emergentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

superabundanter & secundum leges Justitiæ commutativæ. Deum si ea obligatio esset de jure naturæ, deberet ex natura rei, præscindendo ab arbitrio prudentum, aliquod determinatè esse debitum, ut notat Valq. n. 20. adeoque læsus nolens recurrere ad arbitrium prudentum, posset id totum petere, quod in conscientia sibi debetur.

Ad 3. R. dist. ant. & tamen non habet suum equum formaliter, concedo, non habet æquivalenter, nego à &c. nam talis potest illo pretio comparare alium equum similem, non autem potest comparare aliud membrum; pecunia enim licet sit æquivalenter omnia alia bona fortunæ, non tamen est æquivalenter membra, & vita, & idcirco accepta pecunia, nullo modo adhuc habet suum membrum.

Dices, etiamsi non possit obtineri tota æqualitas, Justitia tamen vult poni tantum, quantum poni potest. Ergò.

R. Dist. a. si per id, quod ponitur, attingatur æqualitas saltem secundum partem c. si non ita saltem attingatur, n. nullum autem bonum diversi generis est pars aliquota boni alterius generis, aut æqualitatis, quam respicit formaliter Justitia commutativa, & idcirco non obligat hæc ad quidquam ponendum ex bono alterius generis.

2 Ad secundum R. cum communi DD. Titium ex Justitia resarcire debere omnia damna realia, & com-

penabilia ex homicidio proveniente, damnum scilicet emergens, & lucrum cessans: Vnde tenetur solvere necessarias expensas, factas in curatione occisi ante mortem, v. g. ratione Chirurgorum, medicamentorum &c. utpote quorum ipse efficax causa fuit, deductis tamen iis, quæ ipse læsus si vulneratus, aut occisus non fuisset, insumpturus erat in suo victu Ordinario. Tenetur insuper restituere non quidem quantum ipse occisus lucraturus erat, sed quantum spes illa lucri valebat, si quæstum officio aliquo, vel artificio faciebat, detractis rursus iis, quæ ipse aliàs expendere debuisset, utpote quæ teste Less. l. c. non possunt in lucris censi ad hæredes pervenientibus, v. g. spes lucri æstimatur mille fl. id, quod consumpturus erat, æstimatur 500. fl. supersunt tantum 500. restituendi, quòd benè notandum est, ut monet cit. Author. Præterea considerandum est, quanto tempore occisus vivere moraliter potuisset, quantoque tempore hæredes ex parte sua emolumentum illud à defuncto capere potuissent; indeque computationem faciendam esse.

Sumptus tamen funebres, seu expensas pro funere occisi factas juxta personæ qualitatem & conditionem non tenetur homicida compensare, ut ex communi tenent Molina tr. 3. D. 83. Lugo D. 11. s. 2. Less. l. c. dub. 24. Laym. l. 3. tr. 3. p. 3. c. 6. Azor, Sanch.

& alii, contra Navarrum in *Manu-
al. c. 15. n. 22.* Ratio est, quia
homicida solum fuit causa, ut illae
expensae citius fierent, quandoqui-
dem ille aliquando erat moriturus,
& expensae tunc faciendae fuissent;
Unde ex hac parte nihil damni illa-
tum, nisi forte occasione necis il-
latae in loco v.g. alieno, vel extra
patriam majores fieri debuissent,
vel nisi ex eo, quod sumptus ci-
tius fieri debuerint, & defunctus
interim aliquid lucri facere potu-
isset, sed hoc sub lucro cessante,
vel damno emergente comprehen-
ditur.

Quaeres hic an quando duo se
mutuo provocant, & unus alter-
um occidit, teneatur occisor ad al-
iquid restituendum occiso ratione
damnorum ex morte illi evenien-
tium.

R. Si duo sponte se se mutuo
provocant, neutrum teneri ad da-
mna refarcienda ex morte, vel
mutilatione alterius secuta. Ra-
tio est, quia hoc ipso, quod se
mutuo ita provocent, faciunt sibi
mutuo potestatem contra se agen-
di, ceduntque jure suo.

Ad 3. Q. quibus personis con-
sanguineis haec restitutio facienda
sit, in diversas AA. abeunt senten-
tias, eam faciendam esse omnibus,
qui ob patratum homicidium, vel
mutilationem damnum aliquod vel
lucrum cessans ea occasione passi
sunt, affirmant Panorm. Navar.
Andrian. Rosell. & alii, eo potissi-
mum argumento moti, quod is,

qui per vim, vel fraudem impedit
volentem mihi legatum relinquere,
vel aliud beneficium conferre, te-
neatur ex Justitia illud totum dam-
num mihi compensare: ergo cum
homicida per violentam occisio-
nem injustam impediatur, ne alii ha-
beant, quod ex debito, vel libe-
ralitate occisi habituri erant, de-
bet jis omnibus ex Justitia damnum
compensare, quod argumentum
magni esse ponderis ait Vasq. in
morat. de rest. c. 2. §. 3. dub. 7. Alii
dicunt solum debere restitui con-
junctis intra tertium gradum, ut
insinuat Diana *tom. 1. tr. 6. R. 22.*
Alii cum Sanch. *c. 4. dub. 3. & 4.*
censent restituendum esse filiis, u-
xori, & parentibus absolutè, ca-
teris autem tunc solum, quando
occisor praevidit damnum inde se-
cuturum, sive si sint Consanguinei,
sive amici. Alii denique solis pa-
rentibus, filiis, & uxori id omne
restituendum arbitrantur, quod ob
injustam occisionem perdidit, sive
ex alimentis, quae ab occiso
suppeditabantur, sive ex lucro,
quod ab ipso prudenter sperabant,
quantum scilicet valebat spes illa
attentis circumstantiis, & pericu-
lis, quibus erat exposita. Ita Mo-
lina *tr. 3. D. 83. n. 6. Less. l. 2. c. 9.*
dub. 26. Sotus l. 4. de Just. q. 6.
Salon. Ledesm. Cordub. Lopez a-
liique apud Sanch. *c. 4. dub. 3. n. 7.*
cum hac ultima sententia.

R. ad Q. 3. Titium probabilius
solis filiis Caij, uxori, & parenti-
bus indigentibus praedictam restitu-
tionem